

## **Digitale sleutelbos alsmaar voller**

Terwijl ik op mijn beurt moest wachten tijdens mijn laatste bezoek aan het stadsdeelkantoor (voor het verlengen van mijn paspoort) dwaalden mijn gedachten af naar een actueel onderwerp. Een onderwerp dat de gemoederen vooral bezighoudt binnen de (semi)-overheid en ook het bedrijfsleven.

Het betreft de ontwikkeling van het zogeheten eID (elektronisch Identiteiten) stelsel binnen Nederland. Zoals bekend: Nederland wil medio 2017 – in navolging van andere Europese landen (o.a. Estland, België, Oostenrijk) – ook een stelsel inclusief eID kaart gaan introduceren. De huidige minister Plasterk heeft zich hiervoor verantwoordelijk gesteld. En als de minister ergens voor staat, dan houdt hij zich eraan.

Als we de politiek mogen ‘geloven’, dan beschikt elke Nederlander – ouder dan 14 jaar (vanaf 2017 in een gefaseerde periode) over een eID kaart. Wat betekent dit nu precies, bedacht ik me – in dit geval voor de gemeentes? Wat zijn de kaders van deze eID kaart die aan deze instanties worden geboden? Het wordt er in ieder geval niet gemakkelijker op. De digitale sleutelbos voor de burger en bedrijfsleven neemt alsmaar toe. Vooral omdat de eID kaart geen wettelijk identiteitsdocument zal worden en dan zijn bestaansrecht zal moeten opbouwen naast wel al bestaande en wettelijke identiteitsdocumenten binnen Nederland. Dan heb ik het nog niet eens over gebruik binnen het steeds meer globaliserende Europa.

Daarnaast neemt de druk op de gemeenten ook alleen maar zienderogen toe. De geforceerde digitalisering vanuit de overheid – met krimpende budgetten – naar de burgers geeft de gemeentes vooral kopzorgen. Maar ook meer taken en verantwoordelijkheden (zoals ook de zorg voor de jeugd die vanaf 2015 in zijn geheel bij de gemeenten komt te liggen) maken het er allemaal niet gemakkelijker op.

Niet te vergeten: het echec van Diginotar heeft de gemeenten de afgelopen jaren al de nodige hoofdbreken en effort gekost. En met de nodige afslanking (naar een effectievere semi-overheid) met krimpende budgetten stijgt het water (spreekwoordelijk) tot de lippen van de gemeenten. De gemeenten zijn ook voelsprietten van de overheid. De burger heeft momenteel erg weinig vertrouwen in de overheid. En er ook geen vertrouwen in dat onze digitale identiteit kan worden beschermd en gewaarborgd. De gemeenten zullen alle hulp nodig hebben en moeten bieden om dit vertrouwen te kunnen herstellen. Waarbij ....

Voor ik het wist, werd ik wreed in mijn gedachten verstoord door de zoemer van het bord dat het nummer weergeeft. Ik was aan de beurt en loop naar het loket van de nietsvermoedende ambtenaar. Niet wetend dat er weer veel veranderingen op stapel staan voor hem en zijn collega's.